[173] بزرگت ونيكى ديرينه ات به من از انواع كسب وكارها وگونه هاي مختلف لوازم زندگى بهره مندم ساختى، آنگاه كه نعمتهايت را بر من تمام ساخته و بلاها را از من دور ساختى. نادانى وگستاخيم بر تو، تو را باز نداشت كه به آنچه مرا به تو نزديك مى كند وبه با منزلت گرديدن نزد تو موفقم مى دارد مرا دلالت وراهنمائى كنى، اگر تو را بخوانم اجابت كرده، واگر از تو حاجت طلبم عنايت مى نمائي، واگر فرمانبردارىت را بكنم شكر گذارده، واگر سپاست را بگويم بر نعمتهايت مى افزايى، تمامى اينها براى كامل كردن نعمتهايت بر من و لطف وعنايتت نسبت به من مى باشد. پاك ومنزهي، پاك ومنزهي، أي آغاز كننده وبرگرداننده، ستوده و بزرگوار، نامهايت مقدس ونعمتهايت بزرگست، خدايا كدام نعمتهايت را بشمار آورده وذكر كنم، يا كدام عطاهايت را توان شكر گذاردن دارم، در حاليكه بيشتر از آنستكه شمارندگان بشمار آورند يا حافظان آنرا فراگيرند، وخدايا آنچه از بدحالى وپريشانى كه از من باز گردانده ودفع نمودى بيشتر از سلامتي وخوشحالى است كه در من نمايان است. بارالها ! با حقيقت ايمانم وبناى محكم يقينم ويكتاپرستى بى آلايشم، ونهاد پوشيده ام، وآويزه هاي راههاى نور ديده ام، وچينهاى صفحه پيشانيم، وشكافهاى حفره هاي راههاى تنفسم، وپره هاي نرم _____